



Nedlæggelse og retablering af private fællesveje

Med jævne mellemrum er der grundejere, som ønsker at nedlægge private fællesveje. Nogle grundejere vælger endda at gøre det på egen hånd.

Som vejmyndighed skal kommunen godkende, at private fællesveje nedlægges. Kommunen kan også kræve, at en privat fællesvej, som er nedlagt uden godkendelse, bliver retableret.

Dette indlæg vil på baggrund af nogle verserende sager se nærmere på, hvornår en privat fællesvej kan nedlægges – og hvornår der overhovedet er tale om en privat fællesvej.

Indlægget kan derfor komme til at berøre spørgsmål om, hvorvidt en vej har været (lovligt) nedlagt i mange år, og kommunen derfor ikke skal godkende nedlæggelsen og heller ikke kan kræve vejen retableret. I én sag har en vejberettiget gjort gældende, at en vej slet ikke er privat fællesvej, og at kommunen derfor ikke kan tage stilling til, om vejen skal nedlægges. Det skulle i stedet være et privatretligt spørgsmål, fordi der var tale om en tinglyst privat færdselsret.

Derudover kan indlægget berøre en sag, hvor to grundejere oprindeligt i fællesskab ville have dele af en privat fællesvej nedlagt, men hvor den ene grundejer sprang fra undervejs og herefter var modstander af nedlæggelsen. Denne sag involverede desuden en retssag mellem de to grundejere og de vejberettigede om vejrettens omfang.

Dette er eksempler på nogle af de udfordringer, som kommunerne kan stå overfor i sager om nedlæggelse og retablering af private fællesveje.

Indlægsholder:

René Aggersbjerg, Cand. jur.

LE34 Ekspropriation og Jura, rag@le34.dk

